Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΑΥΤΟΣ Ο ΑΞΙΟΘΡΗΝΗΤΟΣ ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΠΑΣΜΟΣ τοῦ Κάρτερ ὑπὲρ τῶν Τούρκων μὲ τὶς συκοφαντικὲς αἰτιάσεις περὶ τῆς μειονότητος τῆς Θράκης, προβληματίζει καὶ τοὺς πιὸ συντηρητικοὺς Ἕλληνες γιὰ τὸ ἂν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ νίνεται λόγος γιὰ Ἑλληνοαμερικανικὴ φιλία καὶ συμμαχία. — Γιατὶ αὐτὸν τὸν κατάπτυστο ἰοχυριομὸ ποὺ δὲν τὸν εἶχε ἀποτολμήσει οὔτε ὁ Κίσσινγκερ, τὸν διετύπωσε ἐκεῖνος ποὺ ἐξελέγη πρόεδρος μὲ τὶς ψῆφους τῶν ὁμογενῶν μας ☆ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΟΙΠΟΝ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ γιὰ ψυχικὴ ἐπανασυγκόλληση μεταξὺ Ἀμερικανῶν καὶ Ἑλλήνων. — Μπορεῖ νὰ λενόμαστε σύμμαχοι, μπορεῖ οἱ βάσεις τους νὰ ὑπάρχουν ἐδῶ, ὅλα ὅμως αὐτὰ γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ εἶναι πιὰ ἕνα ἀνάγκαῖο κακό. — Ἀνανκαῖο, ὑπὸ τὴν ἔννοια ὅτι πράνματι οὔτε καὶ στοὺς Ἀνατολικοὺς ἢ τοὺς οὐδετέρους μπορεῖτε νὰ ἐλπίζουμε. — Κατὰ βάθος, ἔμως, οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἐχθροί μας. — Κι' ὅποιοι ἐξακολουθοῦν νὰ πιστεύουν τὸ ἀντίθετο εἶναι ὅσοι ἔχουν τὴν ὑποτέλεια γιὰ τοόπο ζωῆς καὶ τὴν μειοδοσία νιὰ ἐπάννελμα ☆ ΑΝΗΚΟΜΕΝ ΒΕΒΑΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΣΙΝ. — Ἀλλὰ δὲν ἀνήκει ἡ Ἀμερική. — Αὐτὸ τὸ κοάτος τῶν φαιδρῶν νεόπλουτων, τῶν ἀδίστακτων γκάνκστερς, τῶν ἐμπόρων τοῦ θανάτου, τῶν μαφιόζων τῆς πολιτικῆς, τῶν καθαρμάτων ποὺ κακῇ τῇ μοίρα μὲ τὰ ντόλλαρς τους πῆραν στὰ χέρια τους τὴν ἡγεσία τοῦ Δυτικοῦ κόσμου γιὰ νὰ τὸν χρεωκοπήσουν ἠθικὰ μέσα σὲ τριάντα χρόνια.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἀξίες καὶ ἀξιώματα

ΠΑΡΑΜΟΝΗ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, παλιούχου τοῦ Πύργου, ἡ «Ἐλευθεροτυπία» δημοσίευσε τὸ συγκλονιστικὸ κείμενο — ἀπολογία τοῦ ἀρχιμανδρίτη Ἀθανασίου Κολλᾶ, ὅπου μὲ σκανδαλιστικὴ ἐνάργεια, ὁ τέως πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἠλείας ἔβαζε τὸ χρονικὸ τῶν νυκτερινῶν κυρίως προσπαθειῶν τοῦ μητροπολίτη νὰ σώση τὴν ψυχὴ τοῦ νεοροῦ καὶ εὐειδοῦς πρωτοσυγκέλλου κατὰ τρόπον ἰδιόρρυθμο θέσει. Ἔπειτα ἀπ' αὐτὴ τὴ δημοσίευση ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν ἀναπομπὴ καὶ ἐπανεξέταση τῆς ὑποθέσεως, ἡ ὁποία εἶχε κλείσει καὶ εἶχε τοποθετηθεῖ στὸ Ἀρχεῖο δίδοντας ἄφεση ἁμαρτιῶν πάσο στὸν (συκοφάντη;) ἀρχιμανδρίτη, ὅσο καὶ στὸν σεβασμιότατον Πύργου.

Ὅμως ὁ δεσπότης, πανέξυπνος ὅπως εἶναι σκέφτηκε νὰ ζῆ τῆμῇ τῇ βοήθεια τοῦ Πολιούχου μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς μνήμης του, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀφορμὴ δημοσιεύματος ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀθανασίου. Ὅπερ καὶ ἐνένετο. Ἂν λέῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὸ εὐχαριστήριον μήνυμα τοῦ μητροπολίτη:

«Διὰ τοῦ παρόντος — γράφει — αἰσθάνομαι τὴν ἐνδόμυχην ἀνῆκουσαν παρόρμησιν καὶ τὸ ἱερὸ χρέος νὰ ἐκφράσω δημοσίως τὶς θερμότατες πατρικές μου εὐχαριστίες, πρὸς τὶς ἀρχὲς τοῦ τόπου μας καὶ ἰδιαίτερα πρὸς τὴν ὑγιῶς σκεπτομένη νεολαία μας διὰ τὴν κατὰ τόσπο μεγαλειώδη καὶ συγκινητικὴν συμμετοχὴ τους εἰς τὸν ἐφετεινὸ ἑορτασμό. Βεβαιωθῆτε ἀγαπητοί μου, ὅτι κατὰ τὴν διάρκεια τῶν δέκα περίπου χρόνων τῆς παρουσίας μου ἐδῶ δὲν αἰσθάνθηκα μεγαλύτερη πνευματικὴ χαρὰ καὶ ψυχικὴ ἱκανοποίηση. Μὲ τὴν πάλλουσαν καρδίαν σας... διεκηρύξατε κατὰ τρόπον προκαλοῦντα ρίνη συγκινήσεως ὅτι γνωρίζετε νὰ ὑπερασπίζεσθε τὶς αἰώνιες ἠθικὲς ἀξίες μας, τὶς παραδόσεις τῆς φυλῆς καὶ ἐπεδείξατε ὅτι ἀναγνωρίζετε τοὺς κόπους καὶ τοὺς μόχθους καὶ τὶς πικρίες ποὺ ἐδοκίμασα.

...Σᾶς ἐκφράζω ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου τὴν ἀπεριόριστη πατρικὴ ἀγάπη μου καὶ σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι μὲ καταστήσατε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν δέσμιον τῆς ἀφοσιώσεώς σας καὶ μοῦ ἐπαυξήσατε τὶς εὐθύνες πρὸς συνέχισιν τῆς ἀγωνιστικῆς μου διὰ θέσεως... Ὁ ἀγώνας μας συνεχίζεται. Σταθῆτε ὅλοι ἄγρυπνοι φρουροὶ στὶς ἐπάλξεις. Ἐπιθυμῶ νὰ αἰσθάνομαι πάντοτε ὑπερήφανος γιὰ ΣΑΣ...».

Δὲν ἔχουμε πορὰ νὰ εὐχηθοῦμε στὸν μητροπολίτη Πύργου ὅπως ταχύτατα ξεκαθαρίσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεση, ὥστε ὅλοι οἱ Πύργιοι καὶ ἐμεῖς νὰ αἰσθανόμαστε ὑπερήφανοι γι' αὐτόν. Ὅμως νομίζουμε ὅτι σὲ κάθε περίπτωση εἶναι ἄτοπο νὰ ταυτίζει ἀκόμη κι' ἕνας ἐνάρετος δεσπότης τὸ πρόσωπό του μὲ τὴν «ὑπεράσπιση τῶν αἰωνίων ἠθικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς καὶ τοῦ γένους μας...».

Γιατὶ αὐτὲς οἱ ἀξίες θὰ παραμένουν ἄτρωτες ἀνεξάρτητα ἀπ' τὴν καλὴ ἢ κακὴ δικονία τῶν ἠξιωμάτων.

ΠΑΝ

ΙΩ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 68
ΤΗΛΕΦ 276-892

Τὸ ἡλιακὸ ρολόϊ

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ, ὅτι ὁ ταξίαρχος ἐ.ἀ. Σουραῆς ἔδωσε διάλεξη στὴν Ἀθήνα πάνω σὲ ἕνα θέμα Ἀστρονομίας, θυμηθήκαμε τὸν ἐξαίρετο καὶ προοδευτικὸ ἐπιστήμονα — ἀξιωματικὸ ποὺ πρὶν 25 χρόνια ὑπηρετοῦσε ὑπὸ διοικητὴς στὴ Σχολὴ ὑπαξιωματικῶν τῆς πόλεώς μας. Καὶ ἀκόμη θυμηθήκαμε τὴν προσφορά του πρὸς τὴν πόλη.

Δηλαδὴ τὸ ἡλιακὸ ρολόϊ ποὺ ἐπὶ τῇ βάσει μετρήσεων καὶ ὑπολογισμοῦ, του, κατασκεύασε στὸ κάτω μέρος τῆς πλατείας Ὑψηλῶν Ἀλωνίων, (πίσω ἀπὸ τὸ περίπτερο τῆς δυτικῆς πλευρᾶς).

Πρόκειται γιὰ ἕνα πρωτότυπο ἀξιοθέατο ποὺ ὅμως ἔχει μείνει ἐντελῶς ἀνεκμετάλλευτο, ἀφοῦ οὔνε ἕνα κιγκλίδωμα, οὔτε μιὰ πινακίδα δὲν ὑπάρχει γιὰ νὰ κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ἀπὸ μιὰ κάποια ἀπόσταση.

Ἡ πονηρὰ ἀλώπηξ

ΣΕ ἐφημερίδα τοῦ Πύργου δημοσιεύεται ἡ φωτογραφία τῆς θανατωθείσης ἀλεποῦς, ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ τὸ φόβητρον τῶν πουλερικῶν τῆς περιοχῆς Τραγανοῦ.

Στὴ λεζάντα ἀναφέρεται: «Ἡ ἐξοντωθεῖσα μὲ τὴν πονηρίαν τοῦ θετεράνου κυνηγοῦ κ. Χρ. Βαγγοπούλου πονηρὰ ἀλώπηξ (μὲ θηλειὰ σὲ τρύπα τοῦ κοτετσιοῦ). Αὐτὴ εἶχε κατασπαράξει 137 κόττες κατὰ τὸ τελευταῖον 20ήμερον.

Εἰς ἀντίποινα ὅμως ἐνεφανίσθη τὸ Σάββατον εἰς τὴν ἰδίαν περιοχὴν ἄλλη ἀλεποῦ (θὰ εἶναι ὁ σύζυγος [illegible] ἐξοντωθεῖσης πιθανολογεῖται) καὶ κατεστάραξε πέντε μεγάλες κόττες καὶ δύο κοκόρια, ἐνῶ ὅλοι εἶχαν ἐφησυχάσει ὅτι ἐξέλιπεν ὁ κίνδυνος.

Ἂν ἔχει ἔτσι τὸ πρᾶγμα ναὶ μὲν ...ὁ ἀλεποσύζυγος ἐκδικεῖται, ἀλλὰ καὶ οὐδόλως τοῦ ἔχει κοπῆ ἡ ὄρεξη ἀπὸ τὴν χηρείαν...

ΑΛΑΛΟΥΜ διαφημιστικὸ τῆς ἀθηναϊκῆς ὀθόνης:

«Ἡ κοσμοχαλασιὰ συνεχίζεται.. ξύλο μὲ τὸ καντάρι, γέλιο μὲ τὴ σέσουλα στὸ ἔργο: «Ἐλᾶτε νὰ σᾶς δείρουμε...».

«Ποιὸς κοιμήθηκε μὲ τὴ γυναίκα μου;». Ἤτανε δυό, ἤτανε τρεῖς ἢ μήπως χίλιοι δεκατρεῖς; διερωτᾶται ὁ πρόεδρος τοῦ ΣΙΚ (Συνομοσπονδίας Ἰταλῶν Κερατάδων!).

Κάμψη

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ τὸ Κεντρικὸ γραφεῖο Στατιστικῶν τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὸ τελος τοῦ παρελθόντος χρόνου ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἦταν 3.650.000 καὶ παρουσίαζε μιὰν αὔξηση κατὰ 2,1%. Τὰ 3.076.000 τοῦ πληθυσμοῦ αὐτοῦ εἶναι Ἑβραῖοι καὶ οἱ ὑπόλοιποι ἄλλων ἐθνῶν.

Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα ποὺ συνέλεξε τὸ γραφεῖο κατὰ τὸ τέλος τοῦ περασμένου Δεκέμβρη ἡ αὔξηση τοῦ Ἑβραϊκοῦ καὶ μὴ Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ ἦταν μικρότερη ἀπὸ τοῦ προηγουμένου χρόνου.

Ὁ Ἑβραϊκὸς πληθυσμὸς αὐξήθηκε κατὰ 1,8% ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸ 1976 ὅτε ἡ αὔξησις ἦταν 2,1%. Ὁ δὲ μὴ Ἑβραϊκὸς πληθυσμὸς αὐξήθηκε κατὰ 3,5% ἐναντι 3,9% τοῦ 1976.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Οἱ ἀντάρται ἐπιδιώκουν ἐντυπώσεις μὲ τοὺς βομβαρδισμοὺς πόλεων

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν κ. Στράτος, ἐδήλωσε: «Ἡ συνεχὴς ἀποτυχία τοῦ λησταρικοῦ συγκροτήματος, ὅπως ἐπιτύχει ἐγκατάστασιν τῆς ψευδοκυβερνήσεώς τους εἰς τι σημεῖον τῆς ἐπικρατείας ἤγαγεν εἰς μέθοδον, τρομοκρατικοῦ ἐντυπωσιασμοῦ. Εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ἐντάσσεται τόσον ὁ βομβαρδισμὸς τῆς Θεσσαλονίκης, ὅσον καὶ αἱ ἐπιθέσεις εἰς Πάρνηθα. Ἐξ ἄλλου ὁ κ. ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι μεταξὺ τῶν συλληφθέντων αἰχμαλώτων ἦσαν καὶ Βούλγαροι καθὼς καὶ γυναῖκες κυρίως ἐκ Κιρκασίας.

Ὁ ἄρτος

ΑΘΗΝΑΙ. Κατ' ἀνακοίνωσιν, τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ, ἐξησφαλίσθη μέχρι τέλους Μαρτίου, ἡ χορήγησις 80 δραμίων ἄρτου κατ' ἄτομον δι' ἅπαντα τὸν πληθυσμὸν τῆς χώρας.

Θεάματα

ΑΣΤΥ: «Ἁρπαγὴ ἀπὸ τὸ Χαρέμι» καὶ τὸ ζουρνὰλ ἀπὸ τὴ μάχη τῆς Κονίτσης.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ: Θίασος Λαμπίρη Σαντοριναίου μὲ τὸ ἔργον «Ἡ ἄγνωστος».

ΠΑΝΘΕΟΝ: «Βιρτζίνια».

Ὁ Ἀϊζενχάουερ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ στρατηγὸς Ἀϊζενχάουερ, εἰς ἀποχαιρετιστήριον ἔκδεσίν του ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του ὡς ἐπιτελάρχου, εἰδοποιεῖ τὰς ΗΠΑ, νὰ εἶναι πάντοτε ἕτοιμαι διὰ τὴν ἀπόκρουσιν καὶ ἀνταπόδοσιν αἰφνιδίας ἀτομικῆς ἐπιθέσεως.

Ἀθλητικά

ΑΠΟ σήμερον ἀρχίζουν αἱ προπονήσεις παλαιστῶν — πυγμάχων εἰς τὸ ἐντευκτήριόν των Χαραλάμπη 50 (πρὸ τῶν σχολείων Βούδ).

ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ

Τί εἶναι πορνὸ στὸν κινηματογράφο

Οἱ Γερμανοὶ δικαστὲς ἀκυρώνουν τὶς κατασχέσεις ἐπιμάχων ταινιῶν

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ «ΣΠΙΓΚΕΛ»

Ὁ εἰσαγγελεὺς «κτύπησε», στὸ Βερολίνο. Παρακολούθησε σὲ μιὰ κινηματογραφικὴ αἴθουσα τὸ καλοκαίρι τοῦ 1976, μιὰ προβολὴ τῆς ταινίας τοῦ Γιαπωνέζου σκηνοθέτη Ὀσίμα «Στὸ βασίλειο τῆς ἁμαρτίας». Τὸν συνόδευαν ἕνας δικαστὴς καὶ δύο ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

Ἀμέσως, μετὰ τὴν προβολή, ἡ ταινία κατασχέθηκε. Γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ ταινία ποὺ ἤπρε τόσα βραβεῖα σὲ διεθνῆ φεστιβὰλ ἀπαγορεύθηκε νὰ προβληθεῖ στὴ Δυτ. Γερμανία. Γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ ταινία ποὺ ἡ διεθνὴς κριτικὴ χαρακτήρισε καλλιτέχνημα, σφραγιζόταν στὴ Δ. Γερμανία μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ πορνογραφήματος.

Τὸν Φεβρουάριο τῆς ἴδιας χρονιᾶς, ἐν τούτοις, καὶ ἄλλοι, πολλοὶ Γερμανοὶ εἰσαγγελεῖς εἶχαν προσπαθήσει νὰ κάνουν κάτι παρόμοιο. Ἀπαγόρευσαν τὴν προβολὴ σὲ αἴθουσες κινηματογράφων τῆς Δ. Γερμανίας, τῆς ταινίας τοῦ Παζολίνι «Σαλὸ ἢ οἱ 120 μέρες τῶν Σοδόμων». Καὶ γι' αὐτὴν τὴν ταινία γινόταν λόγος γιὰ σκληρὴ πορνογραφία.

Καὶ τὰ δυὸ ἐπεισόδια προβάλαν καὶ πάλι στὸ παρασκήνιο τὸ θέμα τῆς σεξουαλικότητας στὸν κινηματογράφο, ἀλλὰ καὶ τῆς λογοκρισίας στὴν Δ. Γερμανία.

ΟΙ ΔΥΟ ΤΑΙΝΙΕΣ

Γιατὶ ἡ ταινία «Σαλὸ» τοῦ Παζολίνι, παρουσιάζει βασισμένη στὸ ὁμότιτλο βιβλίο τοῦ Μαρκησίου Ντὲ Σάντ, τὸ ὠμὸ πρότυπο μιᾶς σεξουαλικῆς δικτατορίας, στὴν ὁποία ἡ ζωὴ τῶν θυμάτων καταστρέφεται μὲ διάφορες διαστροφές. Αὐτὸ ποὺ ὁ Παζολίνι θέλει νὰ προειδοποιήσει εἶναι ἡ ἀλληλοεξάρτηση ἀνάμεσα στὸ φασισμὸ καὶ τὴ διαστροφή.

Ἡ ταινία τοῦ Ὀσίμα «Στὸ βασίλειο τῆς ἁμαρτίας», ἀφηγεῖται τὴν ἱστορία ἑνὸς ἐρωτικοῦ θανάτου στὴν Ἰαπωνία. Ἕνα ζευγάρι, ποὺ ἡ γυναίκα, τὴ στιγμὴ τῆς ἐρωτικῆς περιπτύξεως πνίγει τὸν ἄντρα της, ὅπως προηγουμένως συμφωνήσει μαζί του.

Στὸ μεταξύ, ἡ γερμανικὴ δικαιοσύνη πῆρε τὴν ἀπόφασή της. Καὶ ἡ ταινία τοῦ Ὀσίμα καὶ ἡ ταινία τοῦ Παζολίνι προηγουμένως, δὲν θεωρήθηκαν πορνογραφικὲς καὶ διατάχθηκε νὰ ἀρθεῖ ἡ κατάσχεση καὶ ἡ ἀπαγόρευση τῆς προβολῆς τους.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ

Γενικότερα, ἡ ἱστορία τῆς λογοκρισίας τῶν σεξουαλικῶν ταινιῶν στὴ Γερμανία εἶναι, παρὰ τὶς ἐπιμέρους μικρὲς ἐπιτυχίες της, μὲ περικοπές, προσωρινὲς κατασχέσεις ἢ διαταγὴ νὰ τοποθετοῦνται στὶς διαφημίσεις φύλλα συκῆς καὶ τὰ παρόμοια, μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἤττες.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὸ 1856, ὅταν ἔγινε ὁλόκληρη δίκη μὲ «κατηγορούμενο» τὸ μυθιστόρημα τοῦ Φλωμπὲρ «Μαντὰμ Μποβαρύ», ποὺ σήμερα θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκόσμιας λογοτεχνίας.

Ἀλλὰ καὶ μόνο τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ συγγραφέας περιγράφει δυὸ ἄτομα διαφορετικοῦ φύλου, νὰ κλείνονται σὲ μιὰ σκοτεινὴ ἀμαξα, ἐρέθιζε τὴ φαντασία ὡριμένων καὶ τοὺς ὁδηγοῦσε στὸ νὰ χαρακτηρίζουν τὸ ἔργο πορνογραφικό. Τὸ 1921 «ὁδηγήθη-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Παράγων ἐνεργείας στὸ μέλλον τὸ ὑδρογόνο

Μπορεῖ ν' ἀντικαταστήσει τὴ βενζίνη

"ΑΛΜΑ" ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατὰ τὴ γνώμη μερικῶν εἰδικῶν, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς παράγοντες ἐνέργειας στὸ μέλλον, θὰ γίνει τὸ ὑδρογόνο, τὸ πιὸ διαδομένο στοιχεῖο στὴν οἰκουμένη μιὰ καὶ διαθέτει πολλὰ πλεονεκτήματα ἀπέναντι στὰ εἴδη καυσίμων.

Τὸ ὑδρογόνο μπορεῖς νὰ τὸ ἀποκτήσεις, ἐξαφνα ἀπὸ τὸ νερὸ μὲ τὴν ἠλεκτρόλυση, χρησιμοποιώντας γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ τὴν ἠλεκτροενέργεια, ποὺ παράγεται ἀπὸ τὶς πιὸ διαφορετικὲς πηγές: ἀπὸ τοὺς ὑδροσταθμούς, τοὺς ἀτομικοὺς σταθμοὺς τοὺς γεωθερμικούς, τοὺς ἀνεμοκίνητους, τοὺς ἡλιακοὺς καὶ ἀπὸ ἄλλες ἐνεργειακὲς ἐγκαταστάσεις. Μποροῦμε ἐπίσης νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴν ἐνέργεια ποὺ παράγεται ἀπὸ τὴν καύση τῶν δημοτικῶν ἀπορριμμάτων.

Μιὰ ὅμως ποὺ τὸ κάρβουνο εἶναι τὸ πλουσιότερο ὀρυκτὸ καύσιμο, σήμερα, ἡ πιὸ οἰκονομικὴ ἐπεξεργασία τοῦ ὑδρογόνου θὰ βασιστεῖ στὰ προσεχῆ 20—30 χρόνια πάνω σ' αὐτό. Ἕνας τόννος κάρβουνου, ποὺ «μετατρέπεται» σὲ ὑδρογόνο, θὰ ἐξασφαλίζει τὴ διαδρομὴ ἑνὸς λεωφορείου σὲ ἀπόσταση 640 μιλίων (ἕνα μίλι = 1,6 χλμ.).

Γιὰ σύγκριση, μποροῦμε νὰ ἀναφέρουμε, ὅτι ἕνας τόννος κάρβουνου, ποὺ «μετατρέπεται» σὲ βενζίνη, ἐξασφαλίζει συνολικὰ μιὰ διαδρομὴ μόνο 440 μιλίων. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτό, τὰ ἔργα στάσια ἀεριοποίησης τοῦ κάρβουνου, ποὺ ἐπεξεργάζονται τὸ ὑδρογόνο, ἐκλύουν στὴν ἀτμόσφαιρα 10 φορὲς λιγότερες ρυπαντικὲς οὐσίες σὲ σύγκριση μὲ τοὺς θερμικοὺς ἠλεκτροσταθμοὺς ἀνάλογης δυναμικότητας ποὺ λειτουργοῦν μὲ γαιάνθρακα.

Συγκρίνοντας τὴ βενζίνη, τὸ μεθάνιο, τὴν ἀμμωνία καὶ τὸ ὑδρογόνο, ὁ Ρότζερ Μπίλλινγκς θεωρεῖ τὸ ἀεριοειδὲς ὑδρογόνο σὰν τὸ φθηνότερο καύσιμο. Στὴν πραγματικότητα, αὐτὸ στοιχίζει ἤδη σήμερα μόνο κατὰ 13% περίπου πιὸ ἀκριβὰ ἀπὸ τὴ βενζίνη ποὺ παράγεται στὰ διυλιστήρια. Ἀργότερα, ὅμως, μὲ τὴν παραγωγὴ τοῦ ὑδρογόνου, σὲ μεγάλες ποσότητες, θὰ ἐξισωθεῖ, ὅπως φαίνεται, μὲ τὴ βενζίνη. Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν ἐπεξεργαστεῖ, μάλιστα, τὴν τεχνολογία τῆς ἀποθήκευσης τοῦ ὑδρογόνου καὶ τῆς μεταφορᾶς του μὲ ὑπόγειους ἀγωγούς.

ΔΕΝ ΡΥΠΑΙΝΕΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Τὸ ὑδρογόνο τὸ βλέπουν συχνὰ σὰν τὸν πιθανὸ ἀντικαταστάτη τῶν φυσικῶν ἀερίων τῆς βενζίνης καὶ τοῦ πετρελαίου. Κατ' ἀρχὴν, αὐτὸ μπορεῖς νὰ τὸ χρησιμοποιήσεις στὴ θέση ὁποιουδήποτε σημερινοῦ ὀρυκτοῦ καυσίμου.

Σύμφωνα μὲ μερικὲς ἐκτιμήσεις, τὸ ὑδρογόνο ἀποτελεῖ ἀπὸ πολλὲς ἀπόψεις τὸ καλύτερο καύσιμο γιὰ τὰ αὐτοκίνητα, σὲ σύγκριση μὲ τὰ ἄλλα εἴδη καυσίμων, γιατὶ αὐτὸ δὲν δημιουργεῖ τὰ προβλήματα ποὺ συνδέονται μὲ τὰ ὑγρὰ καύσιμα, ὅπως εἶναι οἱ διακοπὲς τοῦ ἀτμοῦ στὸ σύστημα τῆς τροφοδότησης τῶν καυσίμων, ἡ ἀνεπαρκὴς ἐξαέρωση ἢ ἡ κακὴ ἀνάμιξη τοῦ ἀέρα μὲ τὸ καύσιμο.

Κατὰ τὴν καύση τοῦ ὑδρογόνου δὲν δημιουργοῦνται τοξικὰ κατάλοιπα, ὅπως εἶναι οἱ ὑδρογονάνθρακες, τὸ μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακος, τὸ ὀξείδιο τοῦ θείου. Τὸ ὀξείδιο τοῦ ἀζώτου δημιουργεῖται 200 φορὲς λιγότερο ἀπ' ὅ,τι κατὰ τὴν καύση τῆς βενζίνης. Τὰ καυσαέρια τοῦ αὐτοκινήτου, ποὺ λειτουργεῖ μὲ ὑδρογόνο, εἶναι στὴν οὐσία, καθαροὶ ὑδρατμοί. Μὲ τὴ χρησιμοποίησή του μειώνεται σημαντικὰ καὶ ἡ φθορὰ τοῦ κινητῆρα.

Ὁ «ὑδρογονικὸς» κινητὴρας μπορεῖ, σὲ πολλὲς περιπτώσεις, νὰ εἶναι κατὰ 50% περίπου πιὸ «ἀποτελεσματικὸς» ἀπὸ τὸν βενζινοκινητῆρα. Τὸ ὑδρογόνο παρέχει πολὺ περισσότερη ἐνέργεια σὲ σύγκριση μὲ τὴ βενζίνη.

Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὶς συνηθισμένες πηγὲς ἐνέργειας στὶς ὑδρογονικὲς εἶναι ἁπλό. Στὴν οὐσία, κάθε κινητήρας, μπορεῖ νὰ περάσει στὸ «ὑδρογόνο», ἂν προστεθεῖ σ' αὐτὸν καρμπυρατὲρ ἀερίου καὶ ἐξασφαλιστεῖ ἡ δυνατότητα κυκλοφορίας τοῦ νεροῦ, καθὼς καὶ κάποια θέμιση.

Ἤδη ἔχει γίνει ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἐξαρτημάτων, ποὺ χρειάζονται γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, ἀλλὰ αὐτὰ στοιχίζουν πολὺ ἀκριβά, μιὰ καὶ δὲν πρόκειται γιὰ τὴ μαζικὴ παραγωγή τους. Ἐπὶ παραδείγματι, 10 αὐτοκίνητα «Ντάτσουν Φ 1» ποὺ τὰ «πέρασε» ἡ ἑταιρία «Μπίλλινγκς Ἐνεντζί» στὸ ὑδρογόνο, πωλοῦνται 10.000 δολλάρια τὸ καθένα. Αὐτὸ τὸ χρόνο ὅμως ἡ ἑταιρία σχεδιάζει νὰ περάσει στὸ ὑδρογόνο 100 αὐτοκίνητα «Ντάτσουν» καὶ θὰ τὰ πουλήσει πρὸς 5.000 δολλάρια. Τὸ 1979 λογαριάζει ν' ἀρχίσει τὴ βιομηχανικὴ παραγωγὴ ἐξαρτημάτων, ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴ λειτουργία τῶν αὐτοκινήτων μὲ ὑδρογόνο, ποὺ θὰ στοιχίζουν μόνο 200 δολλάρια.

Προτοῦ ὅμως ἀρχίσει ἡ μαζικὴ χρησιμοποίηση τῶν ὑδρογονικῶν κινητήρων, χρειάζεται νὰ δημιουργηθεῖ τὸ σύστημα παραγωγῆς καὶ κατανομῆς τοῦ ὑδρογόνου.

Γ' αὐτό, ἕως ποὺ νὰ δημιουργηθεῖ «ὑδρογονικὴ» οἰκονομία, οἱ ἰδιοκτῆτες τῶν μικρῶν αὐτοκινήτων θὰ παράγουν μόνοι τους ὑδρογόνο μὲ τὴ μέθοδο τῆς ἠλεκτρόλυσης προσφεύγοντας στὸ ἠλεκτρικὸ δίκτυο τῶν πόλεων τὶς νύχτες. Ὅταν ὅμως ἔλθει ἡ μέρα τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ὑδρογόνου, τὰ αὐτοκίνητα θὰ ἐφοδιάζονται ἀπὸ τοὺς «σταθμοὺς ἐξυπηρέτησης» (τὰ πρατήρια ὑδρογόνου). Κ' ἐφ' ὅσον τὰ καύσιμα θὰ πωλοῦνται μὲ μορφὴ ἀερίων, ὁ ἐφοδιασμός τους ἀπὸ τὰ πρατήρια θὰ μοιάζει περισσότερο μὲ τὸ φούσκωμα τῶν λάστιχων.

Η ΑΠΟΣΤΑΣΗ

Ἡ ἀπόσταση τῆς διαδρομῆς τῶν αὐτοκινήτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν χωρητικότητα τῶν «ντεπὸζιτων» γιὰ τὸ ὑδρογόνο. Τὰ πρῶτα αὐτοκίνητα τοῦ Μπίλλινγκς, ποὺ ἦταν ὑπολογισμένα γιὰ κανονικὲς διαδρομές, εἶχαν δυναμικότητα γιὰ 100 μίλια (160 χιλιόμετρα).

Ἂν ὁ ὁδηγὸς θέλει, μπορεῖ νὰ θέσει σὲ λειτουργία τὸν θερμοκινητῆρα. Αὐτὸ εἶναι πολὺ ἁπλὸ καὶ ἀρκεῖ νὰ πατήσει ἕνα εἰδικὸ κουμπὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχει.

Ἂν ὅμως τὸ ὑδρογόνο μπορεῖ νὰ ἐπιλύσει τὴν ἐνεργειακὴ κρίση, τότε γιατὶ προχωρεῖ τόσο ἀργὰ ἡ χρησιμοποίησή του;

Αὐτὸ σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ Μπίλλινγκς, τὸ ἐμποδίζει ἡ ἔλλειψη τοῦ ἀπαιτούμενου ἐξοπλισμοῦ. Πρὶν ἀπὸ 100 περίπου χρόνια, τὸ ὑδρογόνο τὸ θεωροῦσαν ἤδη σὰν τὸ πιθανὸ καύσιμο γιὰ τὶς πρῶτες "χωρὶς ἄλογα ἁμαξες". Ἀλλὰ ἦταν δύσκολη ἡ παραγωγή, ἡ ἀποθήκευση καὶ ἡ χρησιμοποίησή του, τὴ στιγμὴ ποὺ τὸ πετρέλαιο ὑπῆρχε σὲ ἀφθονία καὶ προσφερόταν γιὰ ἀποθήκευση καὶ ἐπεξεργασία.

ΜΟΝΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ο ΟΓΚΟΣ

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀσθενέστερα σημεῖα στὴν ὑδρογονικὴ τεχνολογία εἶναι ὁ χῶρος γιὰ τὴν ἀποθήκευση τοῦ ἀερίου. Μερικὰ ἀ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ὅλα δικά σας!
στὶς ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ μας

ΠΙΑΤΑ ΙΩΝΙΑΣ ΒΑΘΕΙΑ - ΡΙΧΑ	ΔΡΧ.	46
ΠΙΑΤΑ ΙΩΝΙΑΣ ΦΡΟΥΤΟΥ	»	44
ΤΑΨΙΑ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΑ ΙΤΑΛΙΑΣ	»	345
ΧΥΤΡΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ